

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/8/WE

z dnia 12 lutego 2008 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Utworzenie rynku wewnętrznego, globalizacja, deregulacja i zmiany technologiczne wspólnie przyczyniły się do powstania ogromnych zmian w wielkości i strukturze świadczonych usług. W coraz większym zakresie możliwe jest świadczenie usług na odległość. Na przestrzeni lat podejmowano fragmentaryczne działania w odpowiedzi na te zmiany i wiele rodzajów usług jest obecnie opodatkowanych zgodnie z zasadą miejsca przeznaczenia.
- (2) Należyte funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga zmiany dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽³⁾ w odniesieniu do przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług, co wynika ze strategii Komisji dotyczącej modernizacji i uproszczenia działania wspólnego systemu VAT.
- (3) Miejscem opodatkowania każdego świadczenia usług co do zasady powinno być miejsce rzeczywistej konsumpcji. Gdyby ogólna zasada dotycząca miejsca świadczenia usług miała zostać w ten sposób zmieniona, niektóre wyjątki od niej wciąż byłyby konieczne ze względów zarówno administracyjnych, jak i związanych z polityką.

- (4) W przypadku świadczenia usług na rzecz podatników podstawą ogólnej zasady dotyczącej miejsca świadczenia usług powinno być miejsce, w którym siedzibę ma usługobiorca, a nie miejsce, w którym siedzibę ma usługodawca. Do celów wyznaczenia reguł określających miejsce świadczenia usług oraz w celu zminimalizowania obciążeń dla przedsiębiorstw podatnicy prowadzący również działalność niepodlegającą opodatkowaniu powinni być traktowani jak podatnicy dla wszystkich usług świadczonych na ich rzecz. Podobnie, osoby prawne niebędące podatnikami zidentyfikowane do celów VAT powinny być uznawane za podatników. Przepisy te, zgodnie ze zwykłymi zasadami, nie powinny dotyczyć świadczenia usług na rzecz podatników z przeznaczeniem do ich osobistego użytku lub do użytku ich personelu.
- (5) W przypadku gdy usługi są świadczone na rzecz osób niebędących podatnikami, zasadą ogólną powinna nadal być zasada, zgodnie z którą miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym usługodawca ma siedzibę swojej działalności gospodarczej.
- (6) W niektórych okolicznościach ogólne zasady dotyczące miejsca świadczenia usług zarówno na rzecz podatników, jak i osób niebędących podatnikami nie mają zastosowania i powinny mieć wtedy zastosowanie określone wyłączenia. Wyłączenia te powinny być w znacznej mierze oparte na istniejących kryteriach i odzwierciedlać zasadę opodatkowania w miejscu konsumpcji, nie nakładając jednocześnie nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego na niektóre podmioty gospodarcze.
- (7) Gdy podatnik jest odbiorcą usługi świadczonej przez osobę niemającą siedziby w tym samym państwie członkowskim, obowiązkowo w określonych przypadkach powinien mieć zastosowanie mechanizm odwrotnego obciążenia, co oznacza, że podatnik powinien sam naliczyć odpowiednią kwotę VAT z tytułu nabytej usługi.
- (8) W celu uproszczenia zobowiązań ciążących na podmiotach gospodarczych prowadzących działalność w państwach członkowskich, w których nie mają one siedziby, należy ustanowić system umożliwiający im posiadanie jednego punktu kontaktu elektronicznego do celów identyfikacji i deklaracji VAT. Do czasu ustanowienia takiego systemu należy korzystać z systemu wprowadzonego w celu ułatwienia przestrzegania zobowiązań podatkowych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, s. 143 i opinia wydana dnia 16 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, s. 15 i Dz.U. C 195 z 18.8.2006, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/75/WE (Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 13).

- (9) Celem zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy każdy podatek zidentyfikowany do celów VAT powinien składać informację podsumowującą zawierającą zestawienie podatników i osób prawnych niebędących podatnikami zidentyfikowanych do celów VAT, na rzecz których świadczył podlegające opodatkowaniu usługi objęte mechanizmem odwrotnego obciążenia.
- (10) Niektóre zmiany dotyczące miejsca świadczenia usług mogą mieć istotny wpływ dla budżetów państw członkowskich. Aby zapewnić łagodne wprowadzenie tych zmian, powinno zostać ono rozłożone w czasie.
- (11) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁾, zachęca się państwa członkowskie do sporządzania i publikowania, dla własnych potrzeb oraz w interesie Wspólnoty, tabel wskazujących, w zakresie, w jakim jest to możliwe, związek pomiędzy niniejszą dyrektywą a przepisami ją transponującymi.
- (12) Dyrektywa 2006/112/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Z dniem 1 stycznia 2009 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 lit. j) i k) oraz ust. 2 mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2009 r.”;

- 2) artykuł 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2009 r.”;

- 3) artykuł 59 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia 31 grudnia 2009 r. państwa członkowskie stosują art. 58 lit. b) do usług nadawczych radiowych i telewizyjnych, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. j), świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy usługi, lub który, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca

prowadzenia działalności gospodarczej, ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza Wspólnotą.”;

- 4) artykuł 357 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 357

Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do dnia 31 grudnia 2014 r.”.

Artykuł 2

Z dniem 1 stycznia 2010 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł V rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 3

Miejsce świadczenia usług

Sekcja 1

Definicje

Artykuł 43

Do celu stosowania przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług:

- 1) podatnika, który prowadzi również działalność lub dokonuje transakcji nieuznawanych za podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług zgodnie z art. 2 ust. 1, uznaje się za podatnika w odniesieniu do wszystkich świadczonych na jego rzecz usług;
- 2) osobę prawną niebędącą podatnikiem, która jest zidentyfikowana do celów VAT, uznaje się za podatnika.

Sekcja 2

Przepisy ogólne

Artykuł 44

Miejscem świadczenia usług na rzecz podatnika działającego w takim charakterze jest miejsce, w którym podatnik ten posiada siedzibę swojej działalności gospodarczej. Jeżeli jednak usługi te są świadczone na rzecz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej podatnika znajdującego się w miejscu innym niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

Artykuł 45

Miejscem świadczenia usług na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest miejsce, w którym usługodawca ma siedzibę swojej działalności gospodarczej. Jeżeli jednak usługi te są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdującego się w miejscu innym niż jego siedziba działalności gospodarczej, miejscem świadczenia tych usług jest stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym usługodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Sekcja 3

Przepisy szczególne

Podsekcja 1

Świadczenie usług przez pośredników

Artykuł 46

Miejscem świadczenia usług na rzecz osób niebędących podatnikami przez pośrednika działającego w imieniu i na rzecz osób trzecich jest miejsce, w którym dokonywana jest podstawowa transakcja zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

Podsekcja 2

Świadczenie usług związanych z nieruchomościami

Artykuł 47

Miejscem świadczenia usług związanych z nieruchomościami, w tym usług rzeczoznawców i agentów nieruchomości, usług zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub w miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi, przyznawanie prawa użytkowania nieruchomości oraz usług związanych z przygotowywaniem i koordynacją prac budowlanych, takich jak usługi architektów i biur nadzoru budowlanego, jest miejsce, w którym znajduje się dana nieruchomość.

Podsekcja 3

Świadczenie usług transportu

Artykuł 48

Miejscem świadczenia usług przewozu osób jest miejsce, w którym odbywa się przewóz, biorąc pod uwagę pokonywane odległości.

Artykuł 49

Miejscem świadczenia usług transportu towarów innych niż wewnątrzwspólnotowy transport towarów na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, w którym odbywa się transport, biorąc pod uwagę pokonywane odległości.

Artykuł 50

Miejscem świadczenia usług wewnątrzwspólnotowego transportu towarów na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce rozpoczęcia transportu.

Artykuł 51

»Wewnątrzwspólnotowy transport towarów« oznacza każdy transport towarów, w przypadku gdy miejsce rozpoczęcia i miejsce zakończenia transportu znajdują się na terytorium dwóch różnych państw członkowskich.

»Miejsce rozpoczęcia transportu« oznacza miejsce, w którym faktycznie rozpoczyna się transport towarów, niezależnie od odległości przebytych do miejsca, gdzie znajdują się towary, a »miejsce zakończenia transportu« oznacza miejsce, w którym faktycznie kończy się transport towarów.

Artykuł 52

Państwa członkowskie nie muszą nakładać VAT na ten odcinek wewnątrzwspólnotowego transportu towarów na rzecz osób niebędących podatnikami, który odbywa się szlakiem wodnym znajdującym się poza terytorium Wspólnoty.

Podsekcja 4

Świadczenie usług związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową i podobną, usług pomocniczych do usług transportu, wycena majątku ruchomego i prace na tym majątku

Artykuł 53

Miejscem świadczenia usług oraz świadczenia usług pomocniczych związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności, jest miejsce, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana.

Artykuł 54

Miejscem świadczenia następujących usług świadczonych na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest miejsce, w którym usługi są faktycznie świadczone:

- a) czynności pomocnicze do usług transportowych, takie jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobne czynności;
- b) wycena rzeczowego majątku ruchomego lub prace na tym majątku.

Podsekcja 5**Świadczenie usług restauracyjnych i cateringowych****Artykuł 55**

Miejscem świadczenia usług restauracyjnych i cateringowych, innych niż faktycznie świadczone na pokładzie jednostek pływających, statków powietrznych lub pociągów w trakcie części przewozu osób odbywającej się na terytorium Wspólnoty, jest miejsce, w którym usługi są faktycznie świadczone.

Podsekcja 6**Wynajem środków transportu****Artykuł 56**

1. Miejscem świadczenia usług krótkoterminowego wynajmu środków transportu jest miejsce, w którym te środki transportu są rzeczywiście oddawane do dyspozycji usługobiorcy.

2. Do celów ust. 1 »krótkoterminowy« oznacza ciągle posiadanie lub korzystanie ze środka transportu przez okres nieprzekraczający trzydziestu dni, a w przypadku jednostek pływających, okres nieprzekraczający dziesięciu dni.

Podsekcja 7**Świadczenie usług restauracyjnych i cateringowych przeznaczonych do konsumpcji na pokładach statków, statków powietrznych lub pociągów****Artykuł 57**

1. Miejscem świadczenia usług restauracyjnych i cateringowych, które są faktycznie wykonywane na pokładach statków, statków powietrznych lub pociągów podczas tej części przewozu osób, która odbywa się na terytorium Wspólnoty, jest miejsce rozpoczęcia przewozu osób.

2. Do celów ust. 1 »część przewozu osób wykonywana na terytorium Wspólnoty« oznacza część przewozu, która odbywa się bez postoju poza terytorium Wspólnoty, od miejsca rozpoczęcia do miejsca zakończenia przewozu osób.

»Miejsce rozpoczęcia przewozu osób« oznacza pierwsze planowane miejsce przyjęcia na pokład pasażerów na terytorium Wspólnoty, w stosownym przypadku po postoju poza terytorium Wspólnoty.

»Miejsce zakończenia przewozu osób« oznacza ostatnie na terytorium Wspólnoty planowane miejsce opuszczenia pokładu przez pasażerów, którzy weszli na pokład na terytorium Wspólnoty, w stosownym przypadku przed postojem poza terytorium Wspólnoty.

W przypadku podróży w obie strony powrotny odcinek podróży uznawany jest za oddzielny przewóz.

Podsekcja 8**Świadczenie usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami****Artykuł 58**

Miejscem świadczenia usług świadczonych drogą elektroniczną, w szczególności usług, o których mowa w załączniku II, świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej poza Wspólnotą lub ma tam stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy usługi, lub który, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza Wspólnotą, jest miejsce, w którym osoba niebędąca podatnikiem ma siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

W przypadku gdy usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.

Podsekcja 9**Świadczenie usług na rzecz osób niebędących podatnikami spoza Wspólnoty****Artykuł 59**

Miejscem świadczenia następujących usług na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Wspólnoty jest miejsce, w którym osoba ta ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu:

- a) przeniesienie i cesja praw autorskich, patentów, licencji, praw do znaków towarowych i handlowych oraz praw pokrewnych;
- b) usługi reklamy;
- c) usługi konsultantów, inżynierów, firm konsultingowych, prawników, księgowych oraz inne podobne usługi, jak również przetwarzanie danych i dostarczanie informacji;
- d) zobowiązania do całkowitego lub częściowego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej lub korzystania z prawa, o którym mowa w niniejszym artykule;

- e) usługi bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe łącznie z reasekuracją, z wyjątkiem wynajmu sejfów;
- f) zapewnianie personelu;
- g) wynajem rzeczowego majątku ruchomego, z wyjątkiem wszystkich środków transportu;
- h) usługi dostępu do systemu gazowego i systemu dystrybucji energii elektrycznej oraz usługi transportu lub przesyłu poprzez te systemy, a także inne usługi bezpośrednio z nimi związane;
- i) usługi telekomunikacyjne;
- j) usługi nadawcze radiowe i telewizyjne;
- k) usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II.

Jeśli usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.

Podsekcja 10

Zapobieganie podwójnemu opodatkowaniu lub nieopodatkowaniu

Artykuł 59a

W celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, nieopodatkowaniu lub zakłóceniu konkurencji w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia regulują przepisy art. 44, 45, 56 i 59, państwa członkowskie mogą uznać:

- a) miejsce świadczenia takich usług, które znajdowałyby się na ich terytorium, za znajdujące się poza terytorium Wspólnoty, jeżeli faktyczne użytkowanie i wykorzystanie usług ma miejsce poza terytorium Wspólnoty;
- b) miejsce świadczenia takich usług, które znajdowałyby się poza terytorium Wspólnoty, za znajdujące się na ich terytorium, jeżeli faktyczne użytkowanie i wykorzystanie usług ma miejsce na ich terytorium.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do usług świadczonych drogą elektroniczną świadczonych na rzecz niebędących podatnikami osób niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 59b

Państwa członkowskie stosują art. 59a lit. b) do usług telekomunikacyjnych oraz usług nadawczych radiowych i telewizyjnych, o których mowa w art. 59 lit. j) akapit pierwszy, świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę działalności gospodarczej poza Wspólnotą lub ma tam stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy usługi, lub który, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza Wspólnotą.”;

- 2) artykuł 98 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Stawki obniżone nie mają zastosowania do usług świadczonych drogą elektroniczną.”;

- 3) zdanie wprowadzające w art. 170 otrzymuje brzmienie:

„Wszyscy podatnicy, którzy, w rozumieniu art. 1 dyrektywy 86/560/EWG (*), art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE (**) oraz art. 171 niniejszej dyrektywy, nie mają siedziby w państwie członkowskim, w którym nabywają towary i usługi lub importują towary podlegające VAT, mają prawo otrzymać zwrot tego podatku, o ile te towary i usługi są wykorzystywane do celów następujących transakcji:

(*) Trzynasta dyrektywa Rady 86/560/EWG z dnia 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium Wspólnoty (Dz.U. L 326 z 21.11.1986, s. 40).

(**) Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23).”;

- 4) w art. 171 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwrot VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim, w którym nabywają towary i usługi lub importują towary podlegające VAT, lecz którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim, dokonywany jest zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2008/9/WE.”;

- b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Dyrektywa 86/560/EWG nie ma zastosowania do:
- a) kwot VAT zafakturowanych niezgodnie z przepisami krajowymi danego państwa członkowskiego;
- b) zafakturowanych kwot VAT w odniesieniu do towarów, których dostawa jest, lub może być, zwolniona na mocy art. 138 lub art. 146 ust. 1 lit. b).”;
- 5) dodaje się art. 171a w brzmieniu:
- „Artykuł 171a
- Państwa członkowskie mogą – zamiast przyznać zwrot VAT zgodnie z dyrektywą 86/560/EWG lub 2008/9/WE w związku z dostawą podatnikowi towarów lub usług, za które ten podatnik zobowiązany jest do zapłaty podatku zgodnie z art. 194–197 lub art. 199 – zezwolić na odliczenie tego podatku według procedury określonej w art. 168. Można zachować istniejące ograniczenia zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG.
- W tym celu państwa członkowskie mogą również wykluczyć tego podatnika, który jest zobowiązany do zapłaty podatku, z procedury dotyczącej zwrotu zgodnie z dyrektywą 86/560/EWG lub 2008/9/WE.”;
- 6) w tytule XI rozdział 1 sekcja 1 dodaje się art. 192a w brzmieniu:
- „Artykuł 192a
- Do celów niniejszej sekcji podatnika mającego stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, w którym podatek jest należny, uznaje się za podatnika, który nie ma siedziby w tym państwie członkowskim, jeżeli spełnione są następujące warunki:
- a) dokonuje on podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub podlegającego opodatkowaniu świadczenia usług na terytorium tego państwa członkowskiego;
- b) przedsiębiorstwo, które dostawca lub usługodawca posiada na terytorium tego państwa członkowskiego, nie uczestniczy w tej transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług.”;
- 7) artykuł 196 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 196
- Do zapłaty VAT zobowiązany jest każdy podatnik lub osoba prawna niebędąca podatnikiem zidentyfikowana do celów VAT, na rzecz której świadczone są usługi objęte art. 44, jeżeli usługi te są świadczone przez podatnika niemającego siedziby na terytorium tego państwa członkowskiego.”;
- 8) w art. 214 dodaje się następujące litery:
- „d) każdy podatnik, który jest na terytorium danego państwa odbiorcą usług, za które jest zgodnie z art. 196 zobowiązany do zapłaty VAT;
- e) każdy podatnik, który na terytorium danego państwa ma siedzibę i który na terytorium innego państwa członkowskiego świadczy usługi, za które VAT ma obowiązek zapłacić jedynie usługobiorca zgodnie z art. 196.”;
- 9) artykuł 262 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 262
- Każdy podatnik zidentyfikowany do celów VAT składa informację podsumowującą zawierającą informacje dotyczące:
- a) nabywców zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i ust. 2 lit. c);
- b) osób zidentyfikowanych do celów VAT, którym dostarczył towary, które zostały mu dostarczone w drodze wewnątrzwspólnotowego nabycia, o którym mowa w art. 42;
- c) podatników i osób prawnych niebędących podatnikami, które są zidentyfikowane do celów VAT, na rzecz których świadczył usługi inne niż usługi zwolnione z VAT w państwie członkowskim, w którym dana transakcja podlega opodatkowaniu, odnośnie do których usługobiorca jest zobowiązany do zapłaty podatku zgodnie z art. 196.”;
- 10) w art. 264 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) litery a) i b) otrzymują brzmienie:
- „a) numer identyfikacyjny VAT podatnika w państwie członkowskim, w którym należy złożyć informację podsumowującą, a pod którym dokonał on dostaw towarów na warunkach przewidzianych w art. 138 ust. 1 i pod którym świadczył usługi podlegające opodatkowaniu na warunkach przewidzianych w art. 44;

b) numer identyfikacyjny VAT każdego nabywcy towarów lub każdego usługobiorcy w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym należy złożyć informację podsumowującą, a pod którym dostarczano mu towary lub świadczone usługi;”;

b) litera d) otrzymuje brzmienie:

„d) w odniesieniu do każdego nabywcy towarów lub usługobiorcy, całkowitą wartość dostaw towarów i całkowitą wartość transakcji świadczenia usług dokonanych przez podatnika.”;

11) w art. 358 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. »usługi elektroniczne« i »usługi świadczone drogą elektroniczną« oznaczają usługi, o których mowa w art. 59 akapit pierwszy lit. k);”;

b) punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług elektronicznych zgodnie z art. 58;”;

12) w załączniku II nagłówek otrzymuje brzmienie:

„PRZYKŁADOWY WYKAZ USŁUG ŚWIADCZONYCH DROGĄ ELEKTRONICZNĄ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 58 I ART. 59 UST. 1 LIT. K)”.

Artykuł 3

Z dniem 1 stycznia 2011 r. art. 53 i 54 dyrektywy 2006/112/WE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 53

Miejscem świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, jest miejsce, w którym te imprezy faktycznie się odbywają.

Artykuł 54

1. Miejscem świadczenia usług oraz świadczenia usług pomocniczych związanych z działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, edukacyjną, rozrywkową lub podobną, taką jak targi i wystawy, w tym świadczenia usług przez organizatorów takiej działalności, świadczonych na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, jest miejsce, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana.

2. Miejscem świadczenia następujących usług świadczonych na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest miejsce, w którym usługi są faktycznie świadczone:

a) czynności pomocnicze do usług transportowych, takie jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobne czynności;

b) wycena rzeczowego majątku ruchomego lub prace na tym majątku.”.

Artykuł 4

Z dniem 1 stycznia 2013 r. art. 56 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE zastępuje się następującym tekstem:

„2. Miejscem świadczenia usług polegających na wynajmie, innym niż wynajem krótkoterminowy, środków transportu na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Jednakże miejscem wynajmu statku rekreacyjnego, innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, gdy usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w tym miejscu.

3. Do celów ust. 1 i 2 »krótkoterminowy« oznacza ciągle posiadanie lub korzystanie ze środka transportu przez okres nieprzekraczający trzydziestu dni, a w przypadku jednostek pływających okres nieprzekraczający dziewięćdziesięciu dni.”.

Artykuł 5

Z dniem 1 stycznia 2015 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) podsekcja 8 tytułu V rozdział 3 sekcja 3 otrzymuje brzmienie:

„Podsekcja 8

Świadczenie usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami

Artykuł 58

Miejscem świadczenia następujących usług na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, w którym osoba taka ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu:

a) usługi telekomunikacyjne;

- b) usługi nadawcze radiowe i telewizyjne;
- c) usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II.
- W przypadku gdy usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.”;
- 2) w art. 59 akapit pierwszy skreśla się lit. i), j) i k) oraz akapit drugi;
- 3) artykuł 59a otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 59a
- W celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, nieopodatkowaniu lub zakłóceniu konkurencji, w odniesieniu do usług, których miejsce świadczenia regulują przepisy art. 44, 45, 56, 58 i 59, państwa członkowskie mogą uznać:
- a) miejsce świadczenia wszystkich takich usług lub niektórych z nich, w przypadku gdy znajduje się ono na ich terytorium, za znajdujące się poza terytorium Wspólnoty, jeżeli faktyczne użytkowanie i wykorzystanie usług ma miejsce poza terytorium Wspólnoty;
- b) miejsce świadczenia wszystkich takich usług lub niektórych z nich, w przypadku gdy znajduje się ono poza terytorium Wspólnoty, za znajdujące się na ich terytorium, jeżeli faktyczne użytkowanie i wykorzystanie usług ma miejsce na ich terytorium.”;
- 4) skreśla się art. 59b;
- 5) artykuł 204 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie nie mogą jednak stosować możliwości, o której mowa w akapicie drugim, do podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty w rozumieniu art. 358a pkt 1, którzy wybrali procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych.”;
- 6) nagłówek tytułu XII rozdział 6 otrzymuje brzmienie:
- „Procedury szczególne dotyczące podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami.”;
- 7) skreśla się art. 357;
- 8) artykuł 358 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 358
- Do celów niniejszego rozdziału i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:
- 1) »usługi telekomunikacyjne« i »usługi nadawcze« oznaczają usługi, o których mowa w art. 58 akapit pierwszy lit. a) i b);
- 2) »usługi elektroniczne« i »usługi świadczone drogą elektroniczną« oznaczają usługi, o których mowa w art. 58 akapit pierwszy lit. c);
- 3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych zgodnie z art. 58;
- 4) »deklaracja VAT« oznacza zestawienie zawierające informacje konieczne do określenia kwoty VAT należnego w każdym państwie członkowskim.”;
- 9) w tytule XII rozdział 6 nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:
- „Procedura szczególna dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty”;
- 10) w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dodaje się następujący artykuł:
- „Artykuł 358a
- Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- 1) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty i w stosunku do którego nie jest wymagana inna identyfikacja do celów VAT;
- 2) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza państwo członkowskie wybrane przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty do celów zgłoszenia rozpoczęcia działalności jako podatnika na terytorium Wspólnoty, zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.”;

11) artykuły 359–365 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 359

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty świadczącemu usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w państwie członkowskim, na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich usług tego rodzaju świadczonych na terytorium Wspólnoty.

Artykuł 360

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie lub zakończenie prowadzenia działalności jako podatnika lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Podatnik przekazuje taką informację drogą elektroniczną.

Artykuł 361

1. Informacje, które podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty przedstawia państwu członkowskiemu identyfikacji w chwili rozpoczynania działalności podlegającej opodatkowaniu, zawierają następujące dane:

- a) nazwę (nazwisko);
- b) adres pocztowy;
- c) adresy elektroniczne, w tym strony internetowe;
- d) w stosownym przypadku krajowy numer identyfikacji podatkowej;
- e) oświadczenie o tym, że podatnik nie został zidentyfikowany do celów VAT we Wspólnocie.

2. Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty powiadamia państwo członkowskie identyfikacji o wszelkich zmianach dotyczących przekazanych danych.

Artykuł 362

Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty indywidualny numer identyfikacyjny VAT i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze identyfikacyjnym. Na podstawie informacji wykorzystanych do tej identyfikacji państwa członkowskie konsumpcji mogą stosować własne systemy identyfikacji.

Artykuł 363

Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

- a) gdy powiadamia on dane państwo członkowskie o zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych;
- b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że jego podlegająca opodatkowaniu działalność zakończyła się;
- c) gdy podatnik nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;
- d) gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 364

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne były świadczone. Deklarację składa się w terminie dwudziestu dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 365

Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych oraz usług elektronicznych wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale w zależności od stawek. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.”;

12) artykuł 366 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Deklaracja VAT sporządzana jest w euro.

Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać sporządzenia deklaracji VAT w swoich walutach krajowych. Jeżeli świadczone usługi zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.”;

13) artykuły 367 i 368 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 367

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty dokonuje płatności VAT – dokonując odniesienia do odpowiedniej deklaracji VAT – w chwili składania deklaracji VAT, nie później jednak niż w terminie, w którym należy złożyć deklarację.

Płatności dokonuje się na rachunek bankowy prowadzony w euro wskazany przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby płatności były dokonywane na rachunek bankowy prowadzony w ich własnej walucie.

Artykuł 368

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może odliczać VAT na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od art. 1 ust. 1 dyrektywy 86/560/EWG podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Artykuł 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych objętych procedurą szczególną.”;

14) artykuł 369 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.”;

15) w tytule XII rozdział 6 dodaje się następującą sekcję:

„Sekcja 3

Procedura szczególna dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji

Artykuł 369a

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- 1) »podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji« oznacza podatnika, który posiada siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego konsumpcji;
- 2) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza państwo członkowskie, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej lub jeżeli nie posiada takiej siedziby na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

Jeżeli podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, ale posiada więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej. Podatnik jest związany tą decyzją na dany rok kalendarzowy i na dwa następne lata kalendarzowe.

Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji świadczącemu usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę albo stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tym państwie członkowskim, na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich usług tego rodzaju świadczonych we Wspólnocie.

Artykuł 369c

Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie i zakończenie prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu objętej niniejszą procedurą szczególną oraz zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Podatnik przekazuje taką informację drogą elektroniczną.

Artykuł 369d

Podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej identyfikuje się – w odniesieniu do podlegających opodatkowaniu transakcji dokonywanych w ramach tej procedury – do celów VAT wyłącznie w państwie członkowskim identyfikacji. W tym celu państwo członkowskie wykorzystuje indywidualny numer identyfikacyjny VAT przyznany już podatnikowi w związku z jego zobowiązaniami w systemie wewnętrznym.

Na podstawie informacji wykorzystanych do tej identyfikacji państwa członkowskie konsumpcji mogą stosować własne systemy identyfikacji.

Artykuł 369e

Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika niemającego siedziby w państwie członkowskim konsumpcji z niniejszej procedury szczególnej w następujących przypadkach:

- a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych;
- b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że jego podlegająca opodatkowaniu działalność objęta niniejszą procedurą szczególną zakończyła się;
- c) gdy podatnik nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;
- d) gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369f

Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, bez względu na to, czy usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne były świadczone, czy nie. Deklarację VAT składa się w terminie dwudziestu dni od upływu okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 369 g

Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale w zależności od

stawek. W deklaracji wykazuje się również obowiązujące stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik ma jedno lub większą liczbę stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej, z których świadczone są usługi, deklaracja VAT, poza informacjami, o których mowa w akapicie pierwszym, zawiera całkowitą wartość usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych objętych niniejszą procedurą szczególną, dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma przedsiębiorstwo, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej takiego przedsiębiorstwa, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

Artykuł 369h

1. Deklaracja VAT sporządzana jest w euro.

Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać sporządzenia deklaracji VAT w swoich walutach krajowych. Jeżeli świadczone usługi zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.

2. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursami wymiany opublikowanymi przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Artykuł 369i

Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji dokonuje płatności VAT – dokonując odniesienia do odpowiedniej deklaracji VAT – w chwili składania deklaracji VAT, nie później jednak niż w terminie, w którym należy złożyć deklarację.

Płatności dokonuje się na rachunek bankowy prowadzony w euro wskazany przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby płatności były dokonywane na rachunek bankowy prowadzony w ich własnej walucie.

Artykuł 369j

Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może – w związku z opodatkowaną działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną – odliczać VAT na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie ze wspomnianą dyrektywą.

Jeżeli podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim, który korzysta z procedury szczególnej, prowadzi również działalność w państwie członkowskim konsumpcji, która to działalność nie podlega procedurze szczególnej i w związku z którą jest zobowiązany do identyfikacji do celów VAT, odlicza on podatek należny w związku z działalnością podlegającą procedurze szczególnej w ramach deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250.

Artykuł 369k

1. Podatnik niemający siedziby w państwie członkowskim konsumpcji prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji i państwu członkowskiemu konsumpcji na ich wniosek.

Ewidencja ta musi być przechowywana przez okres dziesięciu lat począwszy od dnia 31 grudnia roku, w którym dokonano transakcji.”;

16) nagłówek załącznika II otrzymuje brzmienie:

„PRZYKŁADOWY WYKAZ USŁUG ŚWIADCZONYCH DROGĄ ELEKTRONICZNĄ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 58 AKAPIT PIERWSZY LIT. C)”.

Artykuł 6

Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja przedłoży sprawozdanie z wykonalności skutecznego stosowania zasady określonej w art. 5 w odniesieniu do świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych radiowych i telewizyjnych oraz usług

świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami; sprawozdanie to dotyczyć będzie również kwestii tego, czy zasada ta jest w dalszym ciągu zgodna z ogólną obowiązującą w tym okresie polityką dotyczącą miejsca świadczenia usług.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–5 niniejszej dyrektywy w odpowiednich terminach określonych w tych przepisach.

Państwa członkowskie informują o tym niezwłocznie Komisję. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów krajowych, przyjmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2008 r.

W imieniu Rady
A. BAJUK
Przewodniczący